

Mari duhovnici	8
Seraphim Rose	10
Sfinții români	18
Părintele arhimandrit Porfirie Dobre, starețul Mănăstirii Sireți din Basarabia	20
O mănăstire pe lună	28
Schitul Comanca	32
Mărturisitorii secolului XX	39
Cuviosul Nikon Vorobiov	46
Nebuni întru Hristos	52-55
Sfântul Cuvios Marc Axenov	58
Monahii mileniului III	
Despre rugă și spovadă	
Cuvinte vii	
„Lumea este cârmuită doar de pronia lui Dumnezeu”	

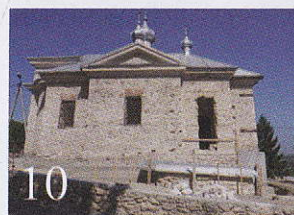
Mănăstirea și lumea

Mărturisitorii secolului XX	46
Cuvinte vii la Adormirea Maicii Domnului	52-55
Carte de suflet	58
Cuvinte vii la Adormirea Maicii Domnului / Sfântul Paisie Aghioritul	
Ortodoxia pe mapamond	
Actualitate panortodoxă și monahală	

Dragi cititori,
Avem o veste foarte bună: pe site-ul nostru (www.lumeacredintei.com) a apărut opțiunea de a putea vizualiza revistele noastre în format electronic. Așadar, orice persoană din orice țară, la orice oră poate vizualiza orice număr dorește din revistele noastre, în format pdf, la un preț mai mic decât varianta tipărită. Această facilități sperăm să fie accesată în primul rând de românii creștin-ortodocși din diaspora, în condițiile în care costurile serviciilor poștale au crescut enorm. Plata se face printr-un site specializat, în condiții de siguranță deplină.

Lectură plăcută!

Redacția

ARSENIE BOCA

Kephalaia

Biserica

Ceea ce odinioară era corabia lui Noe peste puhoaietele potopului, aceea e Biserica lui Hristos peste puhoaietele pierzării. Deosebirea e aceea că corabia lui Noe a fost închisă pe din afară de Dumnezeu și nimeni n-a mai putut intra (*Facerea* 7, 16), pe când corabia Bisericii are intrarea deschisă și în ea mai pot intra oameni învâlmășiți de puhoaiete. Acolo era Noe, aici este Hristos; iar în valuri ucigașul, înecând pe oameni. Se întâmplă însă ceva de neînțeles: cei ce se chinuie în valuri – deși toți țin să trăiască –, totuși nu toți vor să intre în corabie. Mai mult chiar, scuipe mâinile ce li se-ntind din corabie. Iar mâinile sunt *brațele părintești*: brațele celor șapte Sfinte Taine ale lui Dumnezeu, care izbăvesc pe oameni din potop, născându-i din trup în Duh (*Coloseni* 2, 12), din amărâta viață la viața cerească.

Bogăția

Nu sărăcia te mântuiește, nici bogăția te osândește; și precum nici bogăția nu te mântuiește, așa nici sărăcia nu te osândește, ci precum ai sufletul și față de bogăție, și față de sărăcie.

Câtă vreme iconomisim averile după legea iubirii de oameni, Stăpânul averii ne-o menține. Dar dacă uzurpăm dreptul lui Dumnezeu și punem altă lege în economia lumii, avuția se ia de la noi sau se risipește. Cu orice altă lege decât cea a lui Dumnezeu avuția se risipește.

Umblând, am băgat de seamă că

aproape la toate porțile bogaților a pus Dumnezeu câte un Lazăr.

Credința

Cât ascuți de Dumnezeu, atât ascultă și Dumnezeu de tine.

Creștinismul e a doua creare a lumii, a doua creare a omului, o creare din nou a firii.

Grija zilei de mâine este o strădanie neliniștitoare. Când îi conducea pe israeliți prin pustie, Dumnezeu nu le îngăduia încredințarea zilei de mâine: mana se strica. *Pâinea cea de toate zilele* o cerem doar pentru *astăzi*. Așa suntem sfătuiți, chiar nevrând, să trăim prin credință.

Creștinismul nu e doar o afacere de duminică, ci o strădanie de toată viața, spre a ajunge la modul de viețuire dat de Iisus.

În trecut a fost o mare luptă pentru icoane. Se zicea atunci că-s o închinare greșită lui Dumnezeu. Astăzi vina icoanelor e că amintesc de Dumnezeu. Dar mai este o icoană în primejdie: icoana Mântuitorului din noi – căci fiecare dintre noi, de la Botez, este destinat să fie o icoană a lui Iisus. Împotriva chipului lui Hristos din noi se dă azi o luptă mai vrăjmașă ca odinioară împotriva sfintelor icoane. O luptă împotriva icoanei omului! Unde-i sunt apărătorii?

În lumea aceasta nu poți să crezi în Iisus fără să fii pedepsit.

Cunoașterea

Multă știință apropie pe om de Dumnezeu, puțină cunoaștere îl îndepărtează.

(Culese de George Crasnean)

Arsenie Boca – desen de Nane Crasnean

Părintele arhimandrit PORFIRIE DOBRE, STAREȚUL MÂNĂSTIRII SIREȚI DIN BASARABIA:

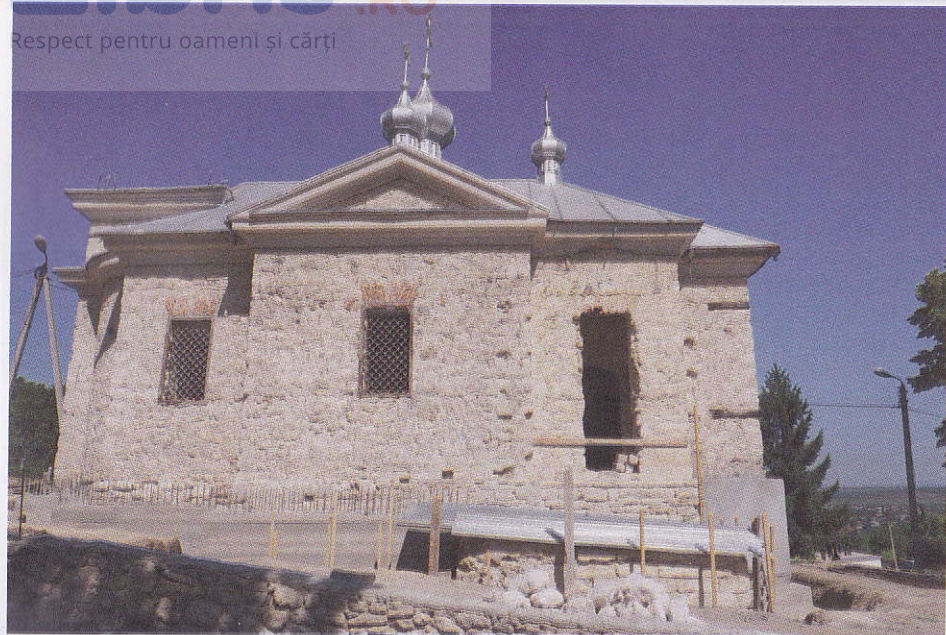
„Să luăm aminte la strigătul Sfântului Ierarh
Dionisie Erhan, Episcopul Cetății
Albe-Ismail: «Mântuiți-vă, fraților!»”

La 17 septembrie îl sărbătorim pentru prima dată ca sfânt pe Episcopul basarabean Dionisie Erhan, după ce Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât la 25 octombrie 2018, Anul Centenar, canonizarea acestui mare român, unul din promotorii și făuritorii Marii Uniri de la 1918.

Hotărârea de canonizare a Episcopului Dionisie Erhan al Cetății Albe-Ismail (1868-1943) a fost luată la numai trei luni de la descoperirea în chip minunat a moaștelor sale, în timpul unor lucrări de restaurare ce se efectuau la Mănăstirea Suruceni, veche vatră monahală aflată nu departe de Chișinău, de care Sfântul Ierarh a fost legat toată viața și unde a și fost înmormântat.

Cel care a atins primul trupul neputrezit al Sfântului Dionisie a fost părintele arhimandrit Porfirie Dobre, starețul Mănăstirii Sireți, așezământ aflat în apropiere de Mănăstirea Suruceni. Și poate nu întâmplător, părintele Porfirie a fost învrednicit de acest dar de la Dumnezeu, sfinția sa străduindu-se de mai multă vreme, cu multă dragoste și devotament, să mărturisească și să propovăduiască credința cea vie a Sfântului Dionisie. Cu toată tăria, părintele Porfirie ne îndeamnă și pe noi să cunoaștem viața și lucrarea Sfântului Ierarh și să ne rugăm lui, spre întărirea inimilor noastre în aceste timpuri deloc ușoare pentru cei dornici de Împărăția lui Dumnezeu.

Biserica Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, unde au fost descoperite moaștele Sfântului Dionisie

Părinte stareț, aveți mare evlavie la Sfântul Dionisie. Spuneți-ne, vă rugăm, cum ați dobândit această evlavie?

La începutul anilor '90, când am ajuns pentru prima oară pe plaiurile basarabene, eu fiind muntean de obârșie, am căutat să cunosc viața credincioșilor de aici, a preoților, dar și a unor ierarhi care au slujit pe acest binecuvântat pământ românesc. Ca un dar de la Dumnezeu, mi-a căzut în mână cartea lui Boris Buzilă – *Din istoria vieții bisericești din Basarabia* –, în care am descoperit personalitatea Sfântului Ierarh Dionisie. Am fost adânc impresionat de credința lui, de smerenia și dragostea de Dumnezeu pe care o avea acest ierarh, de nevoința sa monahală și dorința de cunoaștere, dar și de profunda sa simțire românească.

Am încercat apoi să aflu cât mai multe

despre viața și lucrarea Episcopului Dionisie, din păcate puțin cunoscute astăzi. Din scrierile vremii, începeam să descopăr o personalitate de o frumusețe și o măreție aparte, un model autentic de viață duhovnicească, un chip de Om Sfânt al Bisericii lui Hristos. Am început să mă rog Sfântului Episcop și de câte ori mergeam la mormântul lui de la Mănăstirea Suruceni îl simțeam foarte aproape. Exemplul lui de răbdare, de dăruire jertfelnică, de dragoste față de Dumnezeu este pentru mine o călăuză în slujirea la care am fost chemat. Și încerc, după puterile mele, să mărturisesc tuturor despre acest neobosit slujitor al Domnului, ca exemplul vieții lui sfinte să fie cât mai cunoscut, pentru că Sfântul Dionisie este un mare, mare dar de la Dumnezeu pentru neamul nostru. Mărturiile vremii – mărturii care sunt acum adunate

Biserica Sfântul Nicolae a Mănăstirii Suruceni

și în cele două cărți apărute în 2018, prin străduința obștii Mănăstirii Suruceni, și anume *Preasfințitul Dionisie Erhan, Episcopul Cetății Albe-Ismail și Nasc și la Moldova sfinți* – ne încredințază și ele de acest adevăr. Și apoi numai dacă citim inscripția de pe piatra sa de mormânt și ne dăm seama ce comoară prețioasă este Sfântul Dionisie. Uitați ce rânduri minunate:

„Episcopul Dionisie Erhan (1868-1943), Vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului (1918-1932), Episcop al Ismailului (1932-1940), Episcop al Argeșului (1940-1941), Răzeș din Bardarul Lăpușnei; Luminatului-s-a singur prin învățătura cărții și fost-a cuvios călugăr din pruncie. Stareț aici îndelungă vreme (1908-1934), Viteaz în Legea creștină Strămoșească; Neșovăielnic în dragostea de Neam. Cald sprijinitor al tinerilor spre lumina cărții. Pildă de păstor

duhovnicesc – Cu grai frumos, cu râvnă sfântă... până la moarte.”

Sfinția voastră cunoașteți foarte profund viața Sfântului Dionisie și căutați în continuare să adunați fotografii, mărturii, tot ceea ce găsiți despre lucrarea acestui mare ierarh. Ce v-a impresionat cel mai mult la Sfântul Dionisie?

Cel mai mult m-a impresionat faptul că la o vârstă foarte fragedă, și anume la 15 ani, a ales calea cunoașterii de Dumnezeu, calea nevoinței și a rugăciunii, calea smereniei și a evlaviei. Vă dați seama cum un copil de 15 ani, Dimitrie Erhan, fiu de răzeși (tatăl se numea Vasile și mama Andriana) din Bardarul Lăpușnei, pleacă de lângă părinți și vine la mănăstire, alegând să ducă o viață închinată întru totul ascultării de Dumnezeu. Iar Bunul Dumnezeu i-a trimis îndrumători încercați pe